

KASTEEN SEITSEMÄN ELÄMÄN LAHJAA

KESKI-KARJALAN
SEURAKUNTA

Kaste ei ole vain menneisyyteen katsova riitti, vaan jatkuvasti pulppuava lähde, joka vetää tulevaisuuden toivon tähän päivään. Se muuttaa perusteellisesti tapamme katsoa itseämme ja maailmaa. Perinteisesti tunnemme seitsemän kuolemansyntiä — nuo itsekkyyden ja pelon vääristämät polut, jotka lukitsevat ihmisen eristykseen ja kuihduttavat elämän.

Kasteen armo kuitenkin kääntää tämän asetelman ylösalaisin. Kasteessa se täydellinen rakkaus ja yhteys, jota kohti koko maailmankaikkeus on matkalla, murtautuu jo nyt keskellemme. Helluntaina syttynyt uuden luomisen tuli muuttaa kasteen veden eläväksi voimaksi, joka karkottaa kuolemanpelon. Se ei ole staattinen tila, vaan kutsu elävään vuorovaikutukseen, jossa Jumala ja ihminen luovat yhdessä uutta. Kun kuolemansynnit nousevat puutteesta, kaste asettaa meidät jatkuvaan uudistumisen prosessiin, jossa vanhat kahleet sulavat vapauden lahjoiksi.

Tämä kutsu on osoitettu meille kristityille ja koko kirkolle: olemme saaneet tehtäväksi olla uuden luomisen esitaistelijoita. Meitä ei ole kutsuttu vain odottamaan, vaan toimimaan Henki oppaanamme, jotta maailman särkyneisyys voitettaisiin. Kirkon tehtävä on saattaa tämä aloitettu uudistus päätökseen Jumalan voimalla, viljellen ja varjellen elämää niin, että kasteen lahjat eheyttävät koko luomakunnan. Se on kutsu elämään, jossa jokainen hetki on mahdollisuus antaa tulevaisuuden valon ohjata nykyisyyttä ja viedä maailmaa kohti sen lopullista kotiinpaluuta.

1. Tulevaisuus on jo täällä

Kasteessa kristitty elää ennakolta sitä todellisuutta, jonka Jumala on luvannut täyttää aikojen lopulla. Raamatun mukaan "joka on Kristuksessa, on uusi luomus" (2. Kor. 5:17). Tämä uusi luomus ei ole vasta tuleva, vaan todellinen jo nyt. Kasteen lahja tekee näkymättömän näkyväksi.

Raamatunselittäjä N.T. Wright kuvaa tätä ajatusta niin, että kristityt elävät "Jumalan tulevan maailman postikortteina": heissä näkyy etukäteen se, mihin Jumala on viemässä koko luomakuntaa.

Esimerkki: Kaste on kuin rakennustyömaan harjakaiset. Talo ei ole valmis, mutta juhla pidetään, koska valmistuminen on varma. Kristitty ei siis elä epätoivosta, vaan varman voiton suunnasta.

2. Jumala kärsii ja on kanssamme

Luomakunta ei ole staattinen koneisto, vaan liikkeellä oleva prosessi. Koko Raamattu kertoo Jumalan olevan kansansa ja luomakuntansa mukana, "joka päivä maailman loppuun asti" (Matt. 28:20).

A.N. Whitehead sanoi Jumalaa "maailman suureksi seuralaiseksi — kärsijäksi, joka ymmärtää". Jumala ei ole ulkopuolinen kelloseppä vaan läsnä kaikessa luomakunnan kivussa.

Kastevesi muistuttaa siitä, että olemme osa luomakunnan aineellista todellisuutta. Meidät kastetaan veteen, joka on kiertänyt meret, puut, pilvet ja joet. Se on luonnon oma kaste.

Esimerkki: Jokainen teko luonnon puolesta — roskan keräämisestä metsän hoitoon — on kasteen elämistä käytännössä. Se on yhteistyötä Jumalan kanssa, joka edelleen luo.

3. Kaste uuden luomisen alkupisteenä

Kaste murtaa rajan pyhän ja arkisen väliltä. Kristitty on "uusi luomus", ja siksi koko luomakunta saa uuden merkityksen. Paavali kuvaa eskatologista toivoa Room. 8:21: "myös luomakunta itse vapautetaan turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen".

Kun katsomme metsää, järveä tai eläintä, katsomme sitä todellisuutta, jonka Kristus aikoo uudistaa. Kaste tekee meistä tämän toivon kantajia.

Esimerkki: Kastevesi otsalla tekee meistä pappeja tässä maailmassa — ihmisiä, jotka kantavat luomakunnan huokauksia Jumalan eteen.

4. Luomakunnan huokaus ja kasteen vastaus (Room. 8:19—23)

Paavali kuvaa koko luomakuntaa synnytystuskissa. Tämä ei ole kuolevan maailman huutoa, vaan uuden maailman syntymän kipu. Kasteessa saamme "Hengen esikoislahjan" — tulevaisuuden prototyypin.

Esimerkki: Kaste on kuin pieni halkeama patoon, jonka läpi tuleva kirkkaus alkaa virrata tähän maailmaan. Kristityt ovat kätilöitä, jotka auttavat uutta maailmaa syntymään.

5. Lähetys kasteen virtaan

Kinkerit päättyvät, mutta kaste ei pääty. Se on jatkuva kutsu virrata maailmaan toivon kantajina.

"Kun lähдете näiltä kinkereiltä, muistakaa: kasteenne ei ole yksityinen tapahtuma. Kannatte mukanaan koko luomakunnan toivoa. Teidän kätenne ovat ne kädet, joilla Jumala vastaa luomakunnan huokauksiin. Synnytystuskat eivät ole turhia — uusi maailma on jo alkanut teissä vapaudesta ja rakkaudesta käsin."

6. Helluntai uuden luomisen alkuna — kasteen jatkumo

Helluntaina Pyhä Henki vuodatettiin koko seurakunnan ylle. Tämä ei ollut vain voimakokemus, vaan uuden luomisen käynnistyminen maailmassa. Kuten 1. Moos. 1:2 kuvaa Hengen liikkuneen alkumeren yllä, samoin Helluntaina Henki liikkui seurakunnan yllä aloittaen uuden luomistyön.

Helluntai on siis kasteen jatkumo: kaste antaa uuden elämän, Helluntai antaa uuden elämän tehtävän.

Raamattu sanoo: "Te olette maailman valo" (Matt. 5:14) ja "Hengen voimassa te olette minun todistajani maan ääriin asti" (Apt. 1:8). Tämä tarkoittaa, että kristityt ovat Jumalan uuden luomisen työtovereita.

Esimerkki: Kuvittele maailma suurena palapelinä, jonka Jumala on luvannut tehdä ehyeksi. Helluntai antaa meille käteen valon, jonka avulla näemme palojen oikeat paikat, ja kaste tekee meistä niitä, jotka uskaltavat tarttua palasiin ja alkaa järjestää niitä.

7. Kristittyjen tehtävä: uuden luomisen palojen kokoajat

Kristitty ei ole passiivinen vastaanottaja, vaan aktiivinen toimija. Helluntain Henki ei tee meistä katsojia, vaan rakentajia.

Kasteessa meidät nostetaan uuteen todellisuuteen. Helluntaissa meidät varustetaan sitä varten.

Kirkon tehtävä on siis kaksinkertainen:

- ****Julistaa****: kertoa, että uusi luominen on alkanut Kristuksessa.
- ****Rakentaa****: toimia sovituksen, oikeudenmukaisuuden, yhteyden ja luomakunnan varjelemisen puolesta.

Esimerkki: Kun kristitty lohduttaa murheellista, korjaa epäoikeudenmukaisuutta tai istuttaa puun, hän toimii kuin Jumalan työtoveri, joka laittaa palan oikeaan kohtaan suuren uuden maailman kuvassa.

”Kasteessa kristitty ei ainoastaan vastaanota lupausta, vaan hänestä tulee portti, jonka kautta maailman lopullinen kirkkaus murtautuu jo nyt keskeneräiseen aikaamme. Se ei ole kutsu passiiviseen odotukseen, vaan aktiiviseen vapauteen: rakkaus on se voima, joka kutsuu meitä toimimaan Jumalan luovina kumppaneina maailman jatkuvassa syntymisessä. Kun vapaudumme pelosta, jokainen tekomme muuttuu osaksi suurta ennalleen asettamista, jossa luomakuntaa ei vain korjata, vaan se saatetaan kohti täyteyttään – saavuttamaan se vapaus, joka sille on jo kasteen vedessä ja Hengen antamana lahjoitettu.”

